

Man gif altsaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af en sydbøstjællandsk-mønst Fjernbane med fast Bro mellem Kallehave og Røster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Forslagsstilleren (L. Pedersen):

Dette Forslag, som jeg har stillet paa Opfordring fra en Del Beboere i de vedkommende Egne i Sydhjælland, skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale. Jeg mener, at Hovedsagen er dette: Er Banen nødvendig, er den hensigtsmæssig bygget, saaledes at den kan optage det Opland, der efter Omstændighederne kan optages, og hvor skulde Pengene komme fra? Den samme Grund, som var tilstede dengang, da Østbanen blev bygget, er ogsaa tilstede her. Det er nemlig den Retning, som Sydbanen har faaet, der gjør, at man har tænkt paa en Bane gennem Sydhjælland. Som bekendt tager Sydbanen sin Retning fra Rjøge mod Vest, den bøier dernæst af mod Syd og gaar saa langt ud mod Vestkysten, saa den har saa godt som afstaaet hele Østkysten langs Rjøge Bugt, Faxe Strand og længere øst paa, og hvis den Bane, som dette Lovforslag omhandler, kommer i Forbindelse med Østbanen, vil denne Bane i Forbindelse med Østbanen komme til at løbe parallelt med Sydbanen, saa at der omtrent bliver lige meget Opland til begge Baner. Den tager sit ene Udgangspunkt i Rjøge og gaar saa mod Syd og udmunder ved Masned Sund, hvorfra der saa er paatænkt en Bane op over Møen. Denne Bane har staaet paa Dagsordenen i Sydhjælland i 15 Aar. Spørgsmaalet blev først reist i 1875, og der blev da foretaget Overflag og Beregninger over 3 forskellige Linier. De havde allesammen deres Udgangspunkt fra Kallehave. Den første var paa 5½ Mil, og kostede 2,630,000 Kr. Den anden over Sundby var paa 4½ Mil og kostede 1,996,000 Kr. Den tredje var 5½ Mil og kostede 2,089,000 Kr. Disse Baner vare saaledes alle beregnede til at koste 500,000 Kr. pr. Banemil. Dette Beløb var saa stort, at man ikke kunde indlade sig paa det. Forøvrigt fandt man, at det var lige gyldigt, hvilken af disse Linier man fik. Hvad derimod Omkostningerne angik, saa

havde ganske vist Faxe-Banen kostet 550,000 Kr. pr. Banemil, medens denne efter Forslaget kun skulde koste 500,000 Kr., men med Hensyn til Pengenes Tilbeiebringelse kunde man jo ikke dengang gjøre Regning paa noget Tilskud fra Statskassen, saaledes som det senere er givet, og heller ikke paa noget Tilskud fra Amtet, saaledes som det er givet flere Steder i Landet. Saa vidt var Sagen undersøgt 1875. I 1884 blev den tagen op paanly, og da gif man frem paa en anden Maade. Disse 3 omtalte Linier ere projekterede, og Beregningerne og Overflagene ere gjorte af Ingenieur English & Hanssen. 1884 henvendte vi os til en Ingenieur Rowan, og han projekterede en Linie fra Kallehave op til et Punkt 1 Mil Syd for Ræsted, der hedder Myrup. Den vilde blive 4¾ Mil og koste 1,260,000 Kr., det blev altsaa 250,000 Kr. pr. Banemil, og Ingeniøren tilbød at indskyde 400,000 Kr. i første Prioritet. Der blev afholdt en Række Møder, og der blev foretaget Afstemninger over hele den Linie, det angik, og der var et meget stort Flertal i alle Kommuner for den, ligesom ogsaa den daværende Amtmand i Præstø Amt erklærede, at han sluttede sig til Projektet og ansaa det for det hensigtsmæssigste, der endnu var fremkommet. Der var ogsaa en Deputation hos den daværende Indenrigsminister som ligeledes erklærede sig beredt til at gaa ind paa Projektet og give Banen de Fordele, som den Slags Baner pleiede at faae, nemlig Halvdelen af Expropriationsudgifterne og Materialet toldsfrit indført. Mere var der jo ikke Tale om dengang. Smidlertid gif Sagen saa i Staa paa Grund af de politiske Forhold. Senere fremkom saa Andre med et andet Projekt, der unegtelig er langt hensigtsmæssigere, idet det optager en langt større Landsdel, og det er det, som nu foreligger i Lovsform. Men samtidigt med dette er der fremkommet Forslag om en Linie fra Kallehave op til Bordingborg, som slaar en Bue op efter, saa at den næsten nedtager hele Landet mellem Kallehave og Præstø. Denne Bane er noget af det Galeste, der er fremkommet. Spørgsmaalet bliver nemlig, hvem der skal bygge den. Sjællænderne bygge den sandsynligvis ikke, fordi den nærmest bliver til Fordel for Møen, og Møenboerne heller ikke, fordi den vil koste for Meget, Staten endelig indlader sig næppe paa at bygge den. Hvis det imidlertid skulde ske, saa maatte der tillige en fast Bro over Ulfhund, thi uden fast Forbindelse der, saaledes at Sundet kunde passeres til enhver Tid af Aaret, vilde det Hele ikke være til nogen Nytte. Det er nu kun een Side af Sagen, men dernæst er der det, at idet denne